

[Bouet.]

slaar Tallet for højt, naar man angiver det Beløb, som disse Kasser administrerer, til ca. 100 Mill. Kr. Det vilde derfor være naturligt og rimeligt, om der blev vedtaget en Lov, hvorefter disse Kasser kom under Tilsyn paa lignende Maade, som al anden Livsforsikringsvirksomhed er underkastet Forsikringsraadets Kontrol. Selv Begravelseskasser, hvor hele Ydelsen bestaar i Udbetaling af et Beløb paa 500 Kr. en Gang for alle, er underkastet det offentlige Tilsyn, og her, hvor det drejer sig om saa meget større Beløb, hvor Funktionærerne eller deres efterladte er afhængige af, at Kasserne er i Stand til at yde det, som er tilsagt dem, maa det være endnu mere rimeligt og naturligt, at der eksisterer et Tilsyn. Det er det, dette Forslag gaar ud paa.

Det bestemmes her i § 1, at Pensionskasser, Pensionsfonds og lignende, der er oprettet af en privat Virksomhed (herunder koncessionerede Virksomheder) eller af Personer, der er ansat i en privat Virksomhed, eller af en saadan Virksomhed og de ansatte i Forening, skal, for saa vidt der foreligger kontraktmæssig Forpligtelse eller er givet bindende Tilsagn til Funktionærerne, falde ind under denne Lov, og Tilsynet udøves af det i Henhold til Lov af 30. Juni 1922 oprettede Forsikringsraad.

I § 2 fastsættes, at i Resten af Loven benævnes Pensionskasser, Pensionsfonds o. lign. som „Pensionskasser“, ligesom man kalder de ansatte „Medlemmerne“, og det fastslaas, at Loven kun skal gælde for 3 Kategorier af Pension, nemlig: Egenpension til Medlemmet ved Opnaelsen af en vis Alder eller indtrædende Invaliditet, Enkepension og Børnepension, medens Loven ikke skal omfatte saadanne Fonds, som er oprettet af Arbejdsgiverne til eventuel Forøgelse eller Supplering af den Hjælp, som Medlemmerne ellers skulde have af den egentlige Pensionskasse. Det bestemmes, at de Midler, der skal tjene til Dækning af Pensionskassens Forpligtelser til at præstere de Ydelser, som jeg før nævnte, skal holdes afsondrede fra de Midler, som eventuelt skulde være til Stede for Pensionsydelse af anden Karakter.

I § 3 bestemmes, at Pensionskasser, der omfatter mere end 5 Medlemmer, er pligtige til ved Anmeldelse til Forsikringsraadet at underkaste sig denne Lovs Bestemmelser og Forsikringsraadets Tilsyn. Naar man ikke har taget alle Pensionsløfter med, skyldes det, at et ringere Antal Personer end 5 kan der ikke oprettes en Kasse for. Det vil være naturligt at ordne det saa-

ledes i disse Tilfælde — og det vil vel ogsaa i Almindelighed ske —, at Arbejdsgiverne forsikrer disse ansatte i et af de eksisterende Forsikringssselskaber. Endvidere fastsættes, at en privat Virksomhed, der har paataget sig saadanne Pensionsforpligtelser, skal være pligtig til at oprette en Pensionskasse, for saa vidt Forsikringsraadet forlanger det — dette Raad har jo den aktuarmæssige Kundskab, saaledes at det kan afgøre, om det i det givne Tilfælde er muligt at oprette en saadan Pensionskasse.

I § 4 bestemmes det, at forinden Pensionskasser, som oprettes efter denne Lovs Ikrafttræden, træder i Virksomhed, skal Meddelelse gives til Forsikringsraadet, og for de alt bestaaende Pensionskasser skal Anmeldelsen afgives senest 6 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden. Endvidere fastsættes Regler for Pensionskassernes Vedtægter, og det fastslaas, at det kan ikke fremtidig gyldigt bestemmes, at et Medlems eller hans efterladtes Krav imod Pensionskassen skal være unddraget Domstolens Paakendelse, medmindre der til Afgørelse af saadanne Krav er oprettet en Voldgift, hvis Sammensætning er godkendt af Socialministeren, idet der i de eksisterende Pensionskassers nuværende Vedtægter netop er fastsat, at man ikke kan gaa til Domstolene. Det finder vi er uheldigt; men vi har dog indskrænket os til at fastslaa denne Bestemmelse for fremtidige Pensionskasser.

I § 5 tages der Bestemmelse om det Punkt, der vel maa siges at være Pensionsvæsenets vigtigste, nemlig Midlernes Anbringelse. Det fastslaas, at de Midler, der skal tjene til Dækning af Pensionskassens Forpligtelser, skal, hvad enten de hidrører fra Virksomheden eller fra Medlemmerne eller andre Indtægter, anbringes efter Loven om umyndiges Midler, dog saaledes, at koncessionerede Selskaber efter Handelsministerens Godkendelse kan anbringe de paagældende Midler i egne Obligationer. For de Kasser, der alt eksisterer, og hvor Midlerne er anbragt i Virksomheden, er der den Vanskelighed at faa disse ofte betydelige Midler draget ud af Virksomheden og overført til særlige Fonds. Man maa der udvise en vis Forsigtighed, hvorfor det bestemmes, at disse Midler skal uddrages af Virksomheden, dog ikke paa et kortere Tidsrum end 15 Aar, hvis Virksomheden ikke ønsker at gøre det hurtigere. Og ved den nærmere Fastsættelse af den Tid, til hvilken Forholdet skal være afviklet, skal der tages Hensyn til, at Virksomheden ikke, ved at blive berøvet Driftskapital,